

rodna čast ni bila vodna pena; odšel je, gotovo zato, da ne bi še bolj pokazal, kako mu nemir krči srce.

„Če se moreš opravičiti, sestra“ — izpregovoril je Vuk skrban — „opraviči se tudi nam — svojim bratom, ki smo iz mladega skrbeli za-te, da si tako krasno vzrastla; opraviči se nam, Helena!“

„Brat Vuk, ti milček moje duše“ — odgovorila je nežno, tako ljubeznjivo — „tega ne morem, le moj ženin, moj hrabri, zvesti ljubimec, izvé moje skrivnosti, in naj potem stori, kar spozná za dobro!“

„Tedaj pa z Bogom, sestra Helena, z Bogom!“ — poslovil se je Vuk žalosten — pozabi poslednji trenutek to, da sem jaz nasvetoval ta zakon, kateri najprvo zadene tebe.“

(Dal. prih.)

Resnična kratkočasnica.

Ričet, s katerim se je v neki vasi razglas oklicaval.

Sluga županijski, ki je to slabost imel, da je rad pačil svoj jezik z mešanico, stopi na klop pod lipo cerkvenemu zvoniku nasproti, ter začne kričati rekoč: „Alzen poslušajte, kaj se vam pusti vunklicati (duhoven iz cerkve memogredé mrmra za-se: „No, narobe svet! jaz ljudi noter kličem, ta pa vèn kliče!“) pa poprej p-merkam, da, kjer dansi prvokrat na tem mestu stojim, da vam bom vselej glasno in prav v zastopni šprahi govoril; morate vediti, da sem križem svet obhodil, marsikaj skusil, pa svoj dinst zmiraj zvesto opravljal; lovil sem tudi lumpe podnevi in ponoči, in sem se še več šprah naučil, kjer lumpje so po vseh deželah. — Alzen poslušajte! (Babe regljajo tam pod turnom, da se težko beseda zastopi). Alzen (neki kmet za-se: kaj neki ga muči in moti vedno neka golazen!) poslušajte, kaj vam bom najpred p-ubliciral: Slišim, da so tukaj v vaših hribih nekteri tako neotesani, da poštenega rihtneka briča imenujejo. Brič se meni ne smé reči; tako so nekdaž tiste imenovali, kjer so hudodelnike po glavi do čistega obrili; sicer vas bom tudi jaz včasih obril, tode drugače, toraj mi svoj pot recite: rihtnek — in tako je prav! — Alzen (drugi kmet mrmra: Kaj ta čenča vedno neko kazen imenuje, saj nam še ni nič povedal; neki študent mu razlaga, da z „Alzen“ (also) hoče reči: „Tedaj“). Vsak bo zastopil, kdor nima kosmatih ušes. Alzen: če so tukaj kaki faliti, vam jaz veselo pošto prinesem, da so nekatere štiftenge za take v erledigungo peršle; kdor hoče katero doseči, naj ne zamudi postavljenega brišta 14 dni, toraj naj do pravega časa pisan noter pride, pa naj tudi abšift prinese. — Zdaj pa še to: To prihodnjo sredo bo abhandlunga po ranjkem L. N., pa boste uže austroge dobili vsi tisti, ktere vas zadene. Alzen jaz mislim, da ste me vsi dobro zastopili, in da se bo vsak še posebej zato am vzel, da tudi drugim pové, kar sem vam p-ubliciral. Merkajte alzen!“

Konec svetá — kdaj bo?

Konec svetá prerokujejo učeni možje vsak po svoje. Za kratek čas — čujmo, kaj pravijo. Buffon pravi, da bode zemlja zmrznila, kar se ima po njegovih besedah gotovo čez 90.000 let zgoditi. Gruithuisen pa trdi, da bo huda vročina konec svetá. „Vse na svetu — pravi Gruithuisen — ima nagon v sebi se strditi; potem se bode zemlja unela, se goreča vrtila milijon let okrog solнца in ogorela bode padla v krilo svoje matrne prijateljice“ — Dr. Olber prerokuje zemlji mokro smrt; repata zvezda bode vso vodo stisnila na kviško in zemljo v nji potopila — v kakih 220.000.000 letih.

Kdo ima po tem takem prav? Preširn bi menda tudi tem prerokom zapel:

Vsi pojte rakom žvižgat
Lažnjivi zvezdogledi!

Dopisi.

Iz Zagreba. — Ravnokar je prišel „imenik darovateljev za utemeljenje jugoslavenske akademije in jugoslavenskega vseučilišča v Zagrebu na svetlo. Iz tega imenika, v katerem nahajamo tudi darovatelje iz slovenskih dežel („rodoljubi u Kranjskoj“ so zaznamovani z 1100 gold. in 1 cekinom za 100 lir) se vidi, da jugoslavenska akademija ima dosihmal vsega imetka (premoženja) skupaj 197.806 gold. 41 kr.; od ktereja je že plačano 143.499 gold. 75 kr., a od obljubljenega se ima še plačati 54.306 gold. 66 kr.; jugosl. vseučilišče ima plačanega 6588 gold. 50 kr., obljubljenih 700 gold. Mecen jugoslavenski prevzvišeni škof dijakovaški gg. Strossmayer je povsod prvak: akademii je daroval 85.200 gold., vseučilišču 6000 gold.

Iz Maribora 27. marca. — V nedeljo 3. aprila t. l. bo v tukajšnji čitavnici beseda, h kateri se sklicuje glavni zbor, da odloči: ali se bode od strani čitavnice letos kaka večja svečanost praznovala ali ne.

Odbor.

Iz Trsta 18. marca. J. G. V. (Naše slovenstvo in naš sedanji zrak). — Kako so se pač bili prevarili vsi tisti „dobri“ gospodje, ki jim je bila že zdavno vroča želja in priljubljena nada, da bi vidili v kratkem poitalijančeno vso tržaško okolico! Zvedel sem po sreči še unidan, da ravno zategadelj se je moralo čakati čez leto in dan, predno se je odprla za opravljanje službe Božje že zdavno sezidana nova cerkev v Rojani, skorej četrť ure deleč od Trsta, na zadnji strani blizo kolo-dvora. Pa vendar je, hvala Bogu! po velikem trudu naših prijatlov tudi v tem zmogla pravica Slovencev. Tu prebiva blizo 90.000 duš; med njimi jih okoli 70.000 govori razne jezike v mestu, 20.000 pa je trdih Slovencev zunaj mesta. Za te se slovenski pridiguje in opravlja navadna služba Božja v 14, pravim, v štirinajstih cerkvah, za vse une pa v petnajstih, namreč za Italijane (brez Judov ali Židov in Armenov) v sedmih, za Nemce katoliške, protestantske in helvetske vére je v treh (le predpoldne in posebej, se vé). Ostale cerkve so za Grke, za Ilirce („Schiavoní“, kakor jim pravijo tukaj), za Angleže, za Jude in za Armene (to je, vsaka družba posebnega verstva, h kateri se eni in drugi štejejo, ima tukaj eno cerkev). Kaj posebnega in, djal bi, res prav razveseljivnega je pač to, da tudi tukaj v Trstu še vedno veliko Slovencev zahaja v vsako cerkev, kadar se tam pridiguje ali opravlja služba Božja v njihovem jeziku, čeravno tisti, ki so bliže mesta, so nahajali poprej kaj tacega le v dveh cerkvah, zdaj pa v — šestih. Povsod imajo dovelj svojih pevcev, dasiravno nimajo kake posebne šole, da bi se v nji prav izurili v petji. Nemci katoliške vere pojó, kakor od nekdaž, le pri sv. maši, po pridigi dopoldne vsako nedeljo in vsaki praznik, svojo navadno pesem: „Hier liegt...“ — Da se slovenstvo tudi tukaj še zmirom krepko drži, to je večidel le zaslug vrlih duhovnikov našega naroda, kakor drugod po slovenskih deželah, sicer bi bilo že zdavno začelo po malem razstapljati se v italijanščini in pa izginjati čedalje bolj. Velike hvale je pač vredna sedanja posebna skrb in marljivost duhovnikov za praktično popraviljenje in čiščenje našega jezika med ljudstvom z rabo lepe in čedne ali prave slovenščine ob kakoršni si bodi priložnosti, ki jim jo podaja njihov neprestani dotik in, djal bi, njihovo živetje z ljudstvom, ki pa tu

in tam že precej posnema ravno tako ta čisti jezik, kakor je po nesreči nekdaž posnemalo tistega, ki se je bil spačil in pokazil z nemščino in italijanščino, in kakoršnega žalibog nahajamo še dandanašnji na več krajih. Sicer pa tudi učitelji si o tej važni reči veliko prizadevajo, čeravno njih delovanje ne utegne delati posebnih čudežev, namreč ne premore toliko, da bi se po njem hitro izbujala zavest ljudstva za svoje narodne stvari; ljudstvo je zmiraj več siromašno in je zatoraj prisiljeno, hoditi le s trebuhom za kruhom. Ravno to je pa tudi večidel krivo zgubovanja tukajšnjih narodnih navad in šeg, o katerih sem bil unidan nekaj črnil. „Tempora mutantur et nos mutamur in illis.“ — Tako je! Razni so vzroki te žalostne prikazni, o katerih vam bom morebiti vprihodnje kaj pisal. — Zdaj pa še besedico o našem zraku. — Tukajšna dolina, ležeča na izhodnji strani pod Grižo, in pred nekim časom omenjena v „Novicah“ zaradi njene prijetnosti, ni zdaj več tista prijetna in zdrava dolina, kakoršna je bila nekdaž; — ona zdaj žalibog ni več okrajna, kjer so Tržaščani in tudi drugi od nekdaž radi iskali hladnega in zdravega zraka, pa ga tudi našli; — ona jim ni več pribežališče, kadar jim je bilo mesto pretesno ali neugodno, zlasti poleti, ali sploh ob času prejake gorkote. Kako pa da ne? me bote vprašali. Zadej za mestom, ali tam, kjer se začne dolina, je zdaj gazna tovarna (fabrika), skorej na sredi pa, namreč tam, kjer je bil od nekdaž najprijetniši, po vsem svetu dobro znani kraj, imenovani „Boschetto“ na podnožji lepega hrastovja, ki mu pravijo „Farned“, je velika tovarna za napravo lojenih sveč. Ta in una ste pa naravno le sposobne kužiti in osmrjati zrak omenjene, sicer še zmirom lepe doline — domovja tukajšnjih Slovencev. Kadar pa piše težki jug, tukaj še bolj navaden kakor zdrava burja, tadaj je še le huda, ker po njem prihaja tudi iz kolodvora zelo neugoden dim, ki se rodi po sežiganju premoga (kamnega oglja). — Kaj tacega ni bilo v poprejšnjih časih. Ko sem pred nekimi dnevi tam šetal, mislil sem, da me bode zadušilo; tako slabega sem se čutil! To je pač velika napaka za naše mesto in za njegovo okolico.

Iz ipavske doline. (Po naključbi zakasnjeno.) A. Ž. — Ker je letina preteklega leta skozi in skozi slaba bila, slaba pa tudi vinska kupčija (dasiravno se doli niže po dolini kvinč, to je, 60 bokalov vina dobiva po 4 gld.), zraven tega pa so, kakor je znano, davki veliki, je revščina pri nas taka, kakoršne ne pomnimo že veliko let. Nadjali smo se sicer, da delo na novo izmerjene ceste čez strašne Rebernice se bode saj deloma letos pričelo, kar bi sploh, posebno pa siromakom, kateri bi pri tem delu sebi in svoji lačni družinici kruha služili, neizrečeno koristilo; al tudi ta up, kakor več drugih, nam je splaval po vodi, in Bog vé, ako se bode in kedaj se bode to sila potrebno delo pričelo, ktero bi bilo v zlažanje trgovini pa tudi v stratežnem obziru zelo važno. Nadjamo se, da spoštovani gospod, ki v deželnem zboru nas zastopa, se bode te zadeve v zbornici ljubljanski krepko poprijel. Povzdignite gospod Mulej svoj glas, da saj svet sliši potrebo našo. — Kar se tiče domačega, to je, narodnega življenja, so nam naši vrli sosede Razdrčanje še zmiraj lep izgled. Ondašnji prvaki v premoženju so res tudi prvaki v narodni zavesti; gotovo je, ako bi Razdrto tako malo selo ne bilo, bi ondi že imeli čitalnico, ki je povsod milo ognjišče o mrzli národni burji.

V Turjaku 25. marca. † Bodi Bogu potoženo, da tudi pri nas v Turjaku se je ob sejmu sv. Gregorja pripetila dogodba, ki je tolikrat madež našemu narodu. Sprli so se pri vinu v krčmi in eden je mrtev obležal. Okrajni ranocelnik je sicer pri ogledu mrtvega menil,

da ga je mrtvoud umoril; al kočevski zdravnik, kateri je bil potem v preiskavo poklican, je našel smrtne rane in da še celó šinjek je bil nesrečnežu vlomljen. C. kr. sodnija ima že to celo strašno dogodbo v svoji preiskavi. — Letina je bila pri nas lani zelo dobra. Obrodilo je bilo žito pa tudi sadje. Jabelk je bilo toliko, da so jih nekteri do zdaj frišne jedli, veliko so jih posušili, pa tudi obilo izprešali. Češpelj zlasti je bilo tako obilo, da so jih mnogo centov posušili, pa tudi vodke toliko napravili, da ne vedo zdaj kam ž njo. Radi bi naši gospodarji spravili v denar to ali uno reč, pa nikakor ne morejo. — Prosimo toraj slavno vredništvo naših gospodarskih „Novic“, da bi nam povedalo, po kakošni ceni se suhe češplje v magacin jemljó! *) — Pri nas je dozdej bilo suho vreme, le zjutraj travnike in loge slana pobeli. Je li dobro ta čas krompir saditi in oves sejati? Menimo, da ne. **) — Željno smo pričakovali, da bi slišali glas našega poslanca g. Svetca v deželnem zboru; zgodilo se je zdaj, in trdno se nadjamo, da bode se obnašal na korist deželi in sebi na slavo.

Iz Ljubljane. Danes v sredo se je začel deželni zbor. Govorí se, da utegne le kakih 10 do 12 dni trpeti.

— Gosp. L. Lukmann je za predsednika, gosp. A. Samasa pa za podpredsednika kranjske kupčijske in obrtnijske zbornice potrjen.

— Sliši se, da c. k. deželna nadsodnija v Gradcu je gospoda Vilharja in Levstika v tisti tiskarni pravdi, v kateri sta bila po tožbi c. kr. kantonskega predstojnika gosp. Pajka obsojena, nedolžna spoznala. — Razzodbo tukajšne c. k. deželne sodnije o drugi g. Vilharjevi pravdi pa je po „Laib. Ztg.“ c. kr. nadsodnija v Gradcu potrdila; gospod Vilhar se je obrnil do c. k. najviše sodnije na Dunaj.

— Gosp. dr. Mally pride iz Bosne neki že prihodnji mesec nazaj.

— Gosp. dr. Ž. Bučar pride iz Novega Grada za začasnega c. k. okrajnega zdravnika v Novomesto.

— Prihodnji ponedeljek, na praznik Oznanjenja Device Marije, pri veliki maši ob 10. uri v stolni cerkvi ljubljanski bode pod vodstvom našega pevovodja g. Fabjana pel pevski zbor gospodov in gospá čitavnice naše. Pela se bode Haslingerjeva vokalna maša (maša brez godbe) z vloženo Prokeševó („Zdrava Maria“) in neko Aignerjevo pesmijo. Kolikor smo iz skušnj izvedili, bode maša krasna.

— Ker ravno govorimo o cerkvenem petji, nas veseli važno popravo na orglah svetu oznaniti, ki jo je iznajdel naš ljubljanski orglar g. Ferd. Malahovsky in za katero bode vzel c. k. privilegijo. Najbolji izvedenci naši, med katerimi tudi pevovodja čitavnice naše gosp. Fabjan, že iz Prage nam po slavnem gosp. J. L. Zvonařju, direktorju Sofijne akademije, pohvaljen izvrstni orglavec, so preiskali novo Malahovskovo iznajdbo in mu podali sledeče spričalo: „Iznajdba gosp. Fr. Malahovskega — čisto nov sapnik (Windlade) — ima veliko imenitnih prednost ne le pred navadnimi starimi, ampak tudi pred najnovejšimi Walkerjevimi in Haas-ovimi. Ventili vseh teh sapnikov so čisto brez peres, pa njegovi imajo vrh mnogih drugih še tudi to prednost, da sapo brez vseh toliko škodljivih ovinkov naravnost v piščali spuščajo. Dasiravno pride toliko ventilov na vsako tasto, kolikor spremenov je

*) Suhe češplje se tukaj kupujejo, če je blago lepo, po 5 gold. cent, pa tudi po 5 gold. in 25 kr., ako ima kdo lepega blaga veliko.

**) Se vé, da ne; zlasti krompir hoče zemljo že nekoliko segreto, da more začeti kaliti. Po letošnji hudi zimi je zemlja zelo premrla; treba, da se segreje, sicer leži seme kakoršno koli mrtvo v nji.

dotičnemu manualu odločenih, je vendar igranje pri 18 spremenih (kolikor se jih pri nas pač malokje, da ne rečemo nikjer, na enem manualu skup ne nahaja) še zmiraj lahneje, kakor na vsakem glasoviru. Pomnoževanje in pojemanje glasú brez nategovanja med rahlo igro zaprtih spremembinih gumbov je tako mikavno in še z veliko manj okolišninami izpeljano, kakor pri Walkerjevih in Haas-ovih sapnikih.“

— Dobroznani gospod Gašp. Mašek, še zmiraj priden skladatelj, ponuja pevskim družbam po nizki ceni sledeče svoje muzične cerkvene kompozicije, ki so vse za orgle in petje, ali za samo petje vredjene: 1) Maša latinska, 2) Maša slovenska „Veliki Bog nas reve glej“, 3) Graduale, 4) Offertorium, 5) Pesem pri blagoslovu, 6) Vera, upanje in ljubezen, 7) Requiem. — Stanovanje njegovo je za gradom (Marktplatz) št. 80.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Kakor se bere, bojo neki deželni zbori kmali pri kraji. O državnem zboru dunajskem se pripoveduje, da se začne novembra mesca in da bode trpel delj časa. — Bere se, da bode avstrijska vlada zopet 70 milijonov gold. na pòsodo vzela in obligacije izdala, od katerih bode po 5 gold. od 100 obresti (činža) v srebrnem dnarji plačevala; kupóni teh obligacij ne bodo davku podvrženi; v 15 letih bode vès ta dolg poplačala. — Ministerstvo je razdelilo — do 100.000 gld. — že vseh 20 milijonov gold., ki jih je državni zbor Ogrom v podporo odločil; jarega semenskega žita se je razdelilo 1 milijon in 100.000 vagánov. — Dunajska banka oklicuje, naj vsak, kdor ima še kaj tistih starih bankovcev, ki se glasijo na konvencijni denar (Conventionsmünze), se brž brž obrne do direkcije (vodstva) dunajske banke, da mu zamenja stare bankovce z novimi ali mu jih odkupi, ker po 1. prosencu 1867. leta ne bode jih nič več menjala, pa tudi odkupovala ne. — Poslanci mejikanski so prišli v Trst, da spremijo novega svojega cesarja Maksimiliana I. (brata Njih Veličanstva našega cesarja) in cesarico v nju državo Mexiko (izgovarjaj Mejiko) v Ameriki. Sliši se, da novi cesar grad svoj Miramare poleg Trsta, kjer je sedaj stanoval, zapusti 2. aprila in da gré čez Rim v Verakruc. Težavno delo čaka mladega cesarja v državi brez armade in denarja, po mnozih prekucijah razrušeni in poslednji čas le po armadi francozki siloma vkroteni; al država je velika, sama po sebi plodna, narod dobrovoljen; novi cesar je bistra glava in pogumen. — Gosp. žl. Frank, poslednje tri leta občespoštovani župan v Gradcu, se je za prihodnje 3 leta odpovedal županijstvu, čeravno ga vsi mestjani hočejo župana imeti, rekši, da ni dobro, da je kdo več let zaporedoma župan. — Nemški zagrebški časnik „Agramer Zeitung“ je zdaj lastnina vlade, ki ga je izročila gosp. Naumu Mallinu, kateri si je za glavnega vrednika izvolil gosp. Jos. Praus-a, ki je 1848. leta vredoval „Südsl. Zeitg.“ Novo vredništvo se začne 1. aprila. — „Pozor-a“ je dvorna kancelarija popolnoma prepovedala. Res čudna je osoda tega samostojnega lista; trikrat posvarjen je bil potem na 3 mesce ustavljen; ko je po 3 mesečnem omolku, v katerem se ni mogel nič pregrešiti, imel zopet izhajati, je bil popolnoma prepovedan. Tudi o kakem drugem nezavisnem časniku ni duha ne sluha. — V Zagrebu se je zopet oživila národna čitavnica; v veliki skupščini 13. t. m. je bil izvoljen odbor, kteremu predsednik je g. Mirko Bogović, podpredsednik pa gosp. M. Mrazović. — „Glasonoša“ piše, da v Varaždinu je dete 17 mescov staro, ktero vaga

že čez pol centa. Ne bodi mu škoda mlademu pitancu! — V Celovcu so preteklo sredo zasačili 7 zabójev (kišt) puškinih ceví, ki so se pod napisom, da je „švicarski sir“ v njih, skrivé imele iz Švajce čez Tirole in Koroško spraviti na Ogersko. — V Peštu je zdaj prenehalo nekoliko preiskovanje in zaperanje državi nevarnega delovanja sumljivih ljudi; po „Wand.“ je čez 50 oséb boljih stanov v preiskavnem zaporu. — V Galicii pa tacih zaperajo čedalje več, da že komaj imajo prostora v ječah. Skrivno orožje in strelivo, pa tudi sumljive pisma so vzroki zaporov in preiskav; v Krakovem so unidan zaprli grofinjo Ostrovsko in grofinjo Vodičko zavoljo pisem, ki neki kažejo, da ste zapletene v prekucijsko početje. Knez Sapieha, ki je nedavno všel iz zavora v Levovu, je zdaj v Londonu. Iz vsega se kaže sila nevarni stan v Galicii. — Angleška vlada se na vso moč napenja, da bi spravila dansko vlado v to, da bi se v konferencii (zboru) poravnale homatijske šlezvik-holštajnske. Danska vlada se hoče sicer spustiti v razgovor, toda za podlago tem razgovorom terja pogodbo od leta 1851 in 1852 in da vojska ne preneha; tudi avstrijska in pruska vlada hočete pogodbo od leta 1851 in 1852 za temelj konferencijam, al druge nemške zvezne vlade tega nočejo, in tudi Napoleonu se nič kaj ne mudi ustaviti severni razpor. In tako se mota in mota štrana konferencij, da se nič ne vé kako in kaj. Bombe na Düppelske šance in na Fridericio pa tudi še niso nič opravile. — Pri poslednjih volitvah, ko so Parižani volili dva nova poslanca v državni zbor, se je pokazalo francozki vladi pomenljivo znamenje: izvoljena sta namreč bila s silno večino glasov Carnot in Garnier-Pagès, dva republikanca, ki sta bila 1848. leta uda francozke začasne vlade. Volitev ta, ki, kakor časniki pravijo, je francozki vladi pokazala, da narod „zahteva več svobode“, je osupnila tudi cesarja Napoleona. — Garibaldi je 21. dne t. m. zapustil svoj dom v Kapreri in se podal v London, kjer velike priprave delajo, da, kakor angleški časnik „Times“ pravi, slavno sprejmó „enega največjih mož sedanjega časa.“ Ta mož pa zdaj tudi skrb dela laški vladi, kateri ni več tak gorák prijatelj, kakor ji je bil. — V Loani blizo Genove je laška vlada ukazala patrom kapucinom, naj zapusté svoj samostan; častiti očetje so se branili in ljudstvo se je za-nje potegnilo; al prefekt Albengiški jih je dal silovito ujeti po žandarjih in jih odpeljati v Albengo. — Sveti Oče zopet bolehajo za turom na nogi, zastarélo svojo boleznijo; eni trdijo, da je bolezen nevarna, drugi, da ne; stari so že 72 let in že veliko sterpeli. — Državni zbor v Bukureštu (v podonavskih knežijah) je sklenil novo kazensko postavo, po kateri se noben ne more več na smrt obsoditi, pa tudi noben za kazen tepsti.

Žitna cena

v Ljubljani 28. marca 1864.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 5 fl. 69. — banaške 5 fl. 69. — turšice 3 fl. 58. — soršice 4 fl. 7. — rež 3 fl. 33. — ječmena 3 fl. 8. — prosa 3 fl. 15. — ajde 2 fl. 77. — oves 2 fl. 47.

Kursi na Dunaji 29. marca.

5 % metaliki 72 fl. 50 kr. Ažijo srebra 17 fl. — kr.
Narodno posojilo 80 fl. — kr. Cekini 5 fl. 61 kr.

Loterijske srečke:

V Trstu 26. marca 1863: 26. 8. 86. 68. 28.
Prihodnje srečkanje v Trstu bo 9. aprila 1864.